

sker ved større Byggeforetagender, at der er foregaaet nogen Overskridelse af Overslagssummen. Overslagssummen var oprindelig 243 000 Kr., men da Arbejdet nu staar færdigt, viser det sig, at det har kostet 312 000 Kr. Jeg ved, at der til Kirkeministeriet er indgaaet et Andragende om, at Statskassen yder Halvdelen af dette Beløb, og jeg vil paa det varmeste anbefale dette Andragende til velvillig Modtagelse baade af den højtærede Minister, af Finansudvalget og af Tinget. Vi maa jo huske paa, at selv om det er et ret stort Beløb, 156 000 Kr., der her andrages om, kommer Sognets Beboere selv haardt med alligevel. De maa betale de andre 156 000 Kr., og desuden har de i Forvejen maattet købe den gamle Kirke, som var i privat Eje, og betale 20 000 Kr. for den, saa der maa af Sognets Beboere ydes i alt 176 000 Kr. Jeg synes, der er saa meget mere Grund til at stille sig imødekommende overfor dette Andragende, som der fra Grindsted Præsteembede i de senere Aar er indgaaet overmaade store Beløb i Lønningsfonden. Forholdet er nemlig det, at den største Del af Byen er bygget paa den tidligere Præstegaardsjord, og det store Jernbaneterræn er ogsaa taget fra denne, og derved er der, som sagt, indgaaet meget store Summer i Lønningsfonden. Jeg har ikke opgjort det nøjagtigt, men jeg tager ikke meget fejl, naar jeg nævner et Tal som 150 000 Kr., der er gaaet fra Sognet over til Lønningsfonden, altsaa kirkelige Midler, der er forsvundet fra Sognet. Derfor synes jeg, der ogsaa med Henblik paa det er al Grund til at stille sig imødekommende til Andragendet, hvilket jeg vil anbefale.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger om et Spørgsmaal, som har været fremdraget af adskillige Talere her, navnlig af det ærede Medlem Hr. Vilh. Rasmussen. Det angaar den store Skolekommission, som i Aar har afsluttet sit Arbejde, og Resultatet af dette Arbejde foreligger nu i 18 Lovforslag med udførlige Bemærkninger. Om en Del af disse Lovforslag har der selv sagt i Kommissionen hersket stor Uoverensstemmelse. Det kan jo ikke være andet, da forskellige Sider af det politiske Liv og forskellige Sider af Skoleverdenen har været repræsenteret i Kommissionen og forskellige Skoletanker saaledes har givet sig Udtryk. Jeg vil sige for mit Vedkommende, at der ogsaa er adskillige af disse Forslag, som jeg slet ikke ønsker ophøjet til Lov, baade af saglige og økonomiske Grunde. Nu er det jo givet, at som de økonomiske Forhold er her

i Landet for Øjeblikket, og som vor Stats-husholdning, vore Finanser i det hele taget er, kan man ikke i Øjeblikket vente Fremsættelse af omfattende og kostbare Skolelovsforslag. Og selv om jeg naturligvis er klar over, at den Skoleform, som er den allervigtigste, vor Folkeskole, kan trænge til Reform, kan jeg dog ikke billige Talen om, at vort Folkeskolevæsen er saa slet, at der trænges til øjeblikkelige, gennemgribende Reformers. Det er efter min Opfattelse saaledes, at der under de nuværende Arbejdskaar i vor Folkeskole i By og paa Land gøres et godt og dygtigt Arbejde. Og Folkeskolen er jo langt den vigtigste Skoleform, det er den Skoleform, som gaar dybest ned og videst ud. Af de ca. 450 000 Børn, vi har her i Landet i Alderen 7—14 Aar, gaar ca. 400 000 i Folkeskolen. Det er min Opfattelse, at der fra vore Folkeskolelæreres Side gøres et godt og frofast og dygtigt Arbejde, og at Resultaterne af dette Arbejde ogsaa er gode, og det er min Opfattelse, at vore Kommuner, ikke alene vore Bykommuner, men ogsaa vore Landkommuner, har i Aarens Løb, navnlig i de senere Aartier, vist overmaade stor Offervillighed overfor vort Skolevæsen. Der er rejst en Række fortrinlige Skolebygninger, og jeg vil ogsaa nævne et andet Forhold med Hensyn til Kommunernes Offervillighed overfor vort Skolevæsen. Da vi i 1919 vedtog Lønningsloven, var der to Lønklasser i Loven, Klasse A. og Klasse B., og det var vel egentlig Lovgivningsmagtens Mening, at Embederne skulde have været nogenlunde ligelig fordelt mellem disse to Klasser, saadan at de hidtilværende saakaldte større Embeder skulde være i Klasse A. og de mindre i Klasse B. Men Resultatet er blevet, at i Kommunerne Landet over, selv i de fattigste Hedekommuner, har man ad Frivillighedens Vej saa godt som alle Vegne sat Embederne i Klasse A. Jeg vil endvidere i denne Forbindelse nævne en Skoleform, som har været meget paa Tale i Skolekommissionen og ogsaa har været omtalt her i Rigsdagen, og som ofte bliver omtalt paa Møder, nemlig den saakaldte vestjydske Skoleordning, som har sine varme Venner og sine Modstandere. Jeg skal selvfølgelig ikke ved denne Lejlighed, da det ikke ligger for, komme videre ind paa det, men jeg vil blot sige, at den vestjydske Skoleordning, som vi fra vor Side ønsker maa blive bevaret, ingenlunde er nogen billig Ordning, men netop er Udtryk for Kommunernes Offervillighed. Jeg mener ogsaa, at den Tale, man kan høre paa Møder om, at